

Vores mission: »Vi må være helliget til kreativ opdagelse«

28. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Alle dele af planeten konfronteres nu med valget mellem to konkurrerende stemmer. »Spørgsmålet drejer sig om krisen«, erklærede **Lyndon LaRouche skarpt under sin dialog med Manhattan-projektet den 27. feb.** »Vil du dø, eller vil du leve? Det er de to stemmer.«

Halvdelen af menneskeheden – BRIKS og de hermed allierede lande, under anførsel af Rusland og Kina – har allerede valgt at leve og tilbyder at være med til at redde resten af planeten. Den transatlantiske sektor har indtil videre valgt at dø. Hvilken anden betydning kunne det have, fortsat at tolerere Wall Street og tillade den onde dræber Obamas tilstedeværelse i Det Hvide Hus? Hvilken anden betydning kunne det have, fortsat at tolerere den aktuelle farce omkring valg af præsidentkandidater, og tillade, at tidligere produktive arbejdere dræber sig selv i rekordstort antal, med narko, alkohol og direkte selvmord? Hvad med ødelæggelsen af NASA og den kreative, missionsorienterede anskuelse, det repræsenterede?

Den russiske præsident Putins intervention med en flankoperation i Syrien og den bredere, regionale situation, med begyndelse i september 2015, har på dramatisk vis omformet hele geometrien i de globale anliggender. Obama er mod sin vilje blevet banket ind i et samarbejde med Rusland om den aktuelle våbenhvile i Syrien, der fortsat holder under det amerikanske og russiske militærs voksende koordination. Dramatiske, positive forandringer finder sted i Iran, Egypten og andre nationer, der har valgt at alliere sig med BRIKS-udviklingen. Og befolkningen i USA – på trods af en årtier lang, britisk fordømmelsesproces ind i pragmatisme, og som nu

er ved at kvæles af et valgcirkus – responderer med uvant optimisme til LaRouche-bevægelsens mobilisering, der på enestående vis resonerer med det aktuelle, politiske fremstød fra både Putin og Xi Jinpings kinesiske regering. Når alt kommer til alt, så blev meget af deres politik, og mest eftertrykkeligt den Nye Silkevej, oprindeligt udtænkt og promoveret af Lyndon og Helga LaRouche.

Som et eksempel på denne begyndende renæssance står den særdeles succesfulde **Schiller Institut konference, der blev afholdt den 27. feb. »i skyggen af Johnson Space Center«** i Texas, med medlem af LPAC Policy Committee og tidligere demokratisk kandidat til Kongressen, Kesha Rogers, der genaktiverede og på ny gav liv til NASA-veteraner og andre omkring vores nødvendige mission: at mennesket sluttelig er en fornuftsart baseret i rummet, som Rogers understregede det. På samme måde var en *forandring* i modtagelighed åbenlyst til stede ved den nylige konference i Seattle, med Helga Zepp-LaRouche som hovedtaler; ved et arrangement på Georgetown University, hvor Matthew Ogden holdt hovedtalen; ved LaRouche-bevægelsens Verdenslandbro-konferencer i Hermosillo (Mexico) og i Lima (Peru), samt andre steder.

Det er LaRouche-organisationens enestående »helligelse til kreativ opdagelse«, som LaRouche beskrev det under sin diskussion med Manhattan-projektet, og udelukkende dette, der sætter os i en position, hvor vi kan forme den globale udvikling i retning af det gode. Men det pålægger os også strenge, interne betingelser, der kræver, at vi gør det klart, når organisationer *ikke* er en del af denne forpligtelse og således i stedet bliver forhindringer for vore bestræbelsers succes.

»Hele formålet med menneskeheden er dens evne til at gøre opdagelser, som den, der gjorde opdagelsen, aldrig selv helt vil høste frugten af«,

erklærede LaRouche til publikum ved Manhattan-projektet.

»Men kun personer, der er i deres adfærd er besjælet af denne ånd, vil være i stand til at levere et eksempel på det, som er nødvendigt for menneskehedens fremtid.«

Foto: Forberedelse til yderligere udforskning af rummet, det naturlige, næste trin i menneskehedens udvikling. Her arbejder ingeniører fra NASA og Lockheed Martin på NASA's Orion-rumfartøj, der efter planen skal opsendes i december måned.